2320/66 DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE 11. 7. 66

RÅDETS DIREKTIV

af 14. juni 1966

om handel med læggekartofler

(66/403/EØF)

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 43 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[1]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Kartoffelproduktionen er af stor betydning for landbruget i Det europæiske økonomiske Fællesskab;

tilfredsstillende resultater af kartoffeldyrkningen afhænger i vidt omfang af anvendelsen af velegnet plantemateriale; derfor har visse medlemsstater gennem nogen tid begrænset afsætningen af læggekartofler til afsætning af læggemateriale af høj kvalitet;

de har draget fordel af resultatet af den gennem flere årtier udførte systematiske planteforædling, der har ført til tilstrækkeligt stabile og ensartede kartoffelsorter, hvis karakteristiske egenskaber giver grund til at vente, at de vil frembyde væsentlige fordele ved de tilsigtede anvendelser;

en større produktivitet ved kartoffeldyrkningen inden for Fællesskabet vil kunne opnås ved, at medlemsstaterne anvender ensartede regler, der er så strenge som muligt, ved udvælgelsen af de sorter, der er godkendt til afsætning; særligt hensyn tages til sorternes sundhedstilstand;

en begrænsning af afsætningen til at omfatte visse sorter er dog kun berettiget, for så vidt forbrugeren samtidig har garanti for, at han faktisk får læggemateriale af netop disse sorter;

med henblik herpå anvender visse medlemsstater godkendelsessystemer, der ved en officiel kontrol skal garantere sorternes ægthed og renhed samt deres sundhedstilstand;

inden for rammerne af Den økonomiske kommission for Europa er der blevet udarbejdet henstillinger om standardisering af handelskvaliteten for læggekartofler, der er genstand for international samhandel. Disse henstillinger angår særlig sundhedsværdien af avlen; de kan derfor være en del af grundlaget for et ensartet godkendelsessystem inden for Fællesskabet;

et sådant system bør anvendes såvel i samhandelen mellem medlemsstaterne som i handelen på de nationale markeder;

i almindelighed må læggekartofler kun kunne bringes i handelen, hvis de i overensstemmelse med godkendelsesreglerne er blevet officielt kontrolleret og godkendt som basislæggemateriale eller certificeret læggemateriale; valget af de tekniske udtryk »basislæggemateriale« og »certificeret læggemateriale« bygger på den allerede eksisterende internationale terminologi;

læggekartofler, der ikke er bragt i handelen, bør på grund af deres ringe økonomiske betydning ikke være omfattet af fællesskabsreglerne; medlemsstaterne bevarer deres ret til at undergive sådanne læggekartofler særlige forskrifter;

fællesskabsreglerne bør ikke anvendes på læggemateriale, om hvilket det er bevist, at det er bestemt til udførsel til tredjelande;

for udover de genetiske egenskaber og sundhedsværdien at forbedre også den ydre kvalitet af læggekartofler inden for Fællesskabet, må der fastsættes visse betingelser med hensyn til urenheder, mangler og sygdomme hos læggekartoflerne;

med henblik på at sikre læggematerialets sortsægthed må der udarbejdes fællesskabsregler vedrørende emballering, lukning og mærkning; med henblik herpå

[1]) EFT nr. 109 af 9.7.1964, s. 1770/64.

skal etiketterne være forsynet med de angivelser, der er nødvendige for udøvelsen af den officielle kontrol og for vejledning af forbrugeren, ligesom de skal fremhæve godkendelsens fællesskabskarakter;

medlemsstaterne skal fastsætte egnede kontrolforanstaltninger, for at der ved afsætningen af læggematerialet kan være garanti for, at både kvalitetsbetingelserne og de bestemmelser, der sikrer læggematerialets sortsægthed, overholdes;

læggematerialet, der opfylder disse betingelser, må med forbehold af anvendelse af traktatens artikel 36 kun undergives handelsrestriktioner, som er fastsat i fællesskabsreglerne bortset fra de tilfælde, hvor fællesskabsreglerne fastsætter tolerancer for forekomsten af sygdomme, skadelige organismer eller smittebærere heraf;

i en første periode, indtil der udarbejdes en fælles sortsliste, bør disse restriktioner særlig omfatte medlemsstaternes ret til at begrænse omsætningen af læggematerialet til de sorter, som har en dyrknings- og brugsværdi for deres område;

endvidere bør det bestemmes, at læggemateriale, som er høstet i tredjelande, kun vil kunne bringes i handelen i Fællesskabet, hvis det frembyder samme garantier som læggemateriale, der er officielt godkendt inden for Fælleskabet, og som er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne;

i perioder, hvor forsyningen med certificeret læggemateriale af de forskellige kategorier støder på vanskeligheder, bør læggemateriale, som er underkastet mindre strenge krav, midlertidigt godkendes;

for at garantere, at det læggemateriale, der er godkendt i medlemsstaterne, opfylder de fastsatte betingelser, og for i fremtiden at have sammenlignings-muligheder mellem det læggemateriale, som er godkendt inden for Fællesskabet, og det, som stammer fra tredjelande, er det formålstjenligt i medlemsstaterne at anlægge fællesskabskontrolmarker til sammenligningsbrug for at muliggøre en årlig efterkontrol af det certificerede læggemateriale af de forskellige kategorier. Medlemsstaterne bør bemyndiges til, for alle eller for enkelte sorter, at forbyde handelen med læggekartofler, der stammer fra andre medlemsstater, hvis de sammenlignende undersøgelser gennem flere år ikke har givet tilfredsstillende resultater;

det bør overlades til Kommissionen at træffe visse gennemførelsesforanstaltninger; for at lette iværksættelsen af de påtænkte foranstaltninger bør der fastsættes en fremgangsmåde, hvorved der oprettes et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for rammerne af en stående Komité for frø- og plantemateriale henhørende under landbrug, havebrug og skovbrug,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv vedrører læggemateriale, der bringes i handelen inden for Fællesskabet.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

A. Basislæggemateriale: Kartoffelknolde

a) som er blevet frembragt efter reglerne for systematisk vedligeholdelsesavl med hensyn til sorten og sundhedstilstanden;

b) som overvejende er bestemt til avl af certificeret læggemateriale;

c) som opfylder de mindstekrav, der er angivet for basislæggemateriale i bilag I og II, og

d) for hvilke det ved en officiel afprøvning er blevet konstateret, at de nævnte mindstekrav er opfyldt.

B. Certificeret læggemateriale: Kartoffelknolde

a) der stammer direkte fra basislæggemateriale eller certificeret læggemateriale af en bestemt sort;

b) som overvejende er bestemt til avl af andre kartofler end læggekartofler;

c) som opfylder de mindstekrav, der er angivet for certificeret læggemateriale i bilag I og II, og

d) for hvilke det ved en officiel afprøvning er konstateret, at de nævnte mindsterkrav er opfyldt.

C. Officielle foranstaltninger: foranstaltninger, som træffes

a) af en stats myndigheder, eller

b) på en stats ansvar, af offentlig- eller privatretlige juridiske personer, eller

c) når det drejer sig om hjælpevirksomhed, ligeledes under en stats kontrol af autoriserede fysiske personer,

under den forudsætning, at de under b) og c) nævnte personer ikke har personlig økonomisk fordel af resultatet af disse foranstaltninger.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne foreskriver, at læggekartofler kun må bringes i handelen, hvis de er blevet officielt godkendt som basislæggemateriale eller som certificeret læggemateriale, og hvis de opfylder de mindstekrav, der er fastsat i bilag I og II. De bestemmer, at

læggemateriale, som ikke i handelen opfylder de mindstekrav, der er fastsat i bilag II, kan gøres til genstand for frasortering. Det ikke frasorterede læggemateriale underkastes derefter en ny officiel afprøvning.

2. Medlemsstaterne kan:

A. underopdele de i artikel 2 nævnte kategorier af læggemateriale i klasser, der opfylder forskellige betingelser.

B. fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1, første sætning:

a) for forædlet læggemateriale fra generationer forud for basislæggematerialet;

b) for forsøg eller arbejder med videnskabelige formål;

c) for forædlingsarbejde.

Artikel 4

Medlemsstaterne kan med hensyn til de mindstekrav, der er fastsat i bilag I og II, fastlægge yderligere eller strengere betingelser for godkendelsen af deres egen produktion.

Artikel 5

1. Hver medlemsstat udarbejder en liste over de sorter af læggekartofler, der officielt er tilladt til godkendelse på dens område; listen indeholder de væsentligste morfologiske eller fysiologiske egenskaber, der gør det muligt at skelne sorterne fra hinanden.

2. De tilladte sorter kontrolleres løbende af en officiel myndighed. Såfremt en af betingelserne for tilladelsen til godkendelse ikke længere er opfyldt, tilbagekaldes tilladelsen, og sorten slettes af sortslisten.

3. Sortslisten samt de forskellige ændringer heri meddeles straks til Kommissionen, som oversender den til de øvrige medlemsstater.

Artikel 6

Medlemsstaterne foreskriver, at læggekartofler ikke må bringes i handelen, hvis de er blevet behandlet med midler, der hæmmer spireevnen.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne foreskriver, at læggekartofler kun må bringes i handelen, hvis de har en sådan mindstestørrelse, at de ikke kan passere gennem et sold med kvadratiske masker med en sidelængde på 28 mm. For sorter med en gennemsnitlig længde på mindst to gange den største bredde, må sidelængden ikke være mindre end 25 mm. For knolde, der er for store til at passere gennem en kvadratisk soldmaske med en sidelængde på 35 mm, skal sidemålene for de kvadratiske masker i begge de sold, der bruges til sortering af en leverance, være delelige med 5. Ved sortering af en leverance må forskellen mellem maskesiden i begge de benyttede sold med kvadratiske masker ikke overstige 20 mm.

2. En leverance må ikke indeholde mere end 3 vægtprocent af knolde, hvis størrelse ligger under mindstemålet, og heller ikke mere end 3 vægtprocent af knolde, hvis størrelse ligger over det angivne højeste mål.

3. Medlemsstaterne kan for læggemateriale af indenlandsk produktion sætte snævrere grænser for forskellen mellem det mindste og det største mål af knoldene i en levering.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne foreskriver, at basislæggemateriale og certificeret læggemateriale kun må bringes i handelen i tilstrækkeligt ensartede leverancer og i lukkede pakninger, der skal være lukket og efter bestemmelserne i artiklerne 9 og 10 være forsynet med en lukkeanordning og en mærkning.

2. Medlemsstaterne kan for afsætningen af små mængder til den endelige forbruger fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1 for så vidt angår pakningen, lukkeanordningen samt mærkningen.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne foreskriver, at pakningerne med basislæggemateriale og certificeret læggemateriale lukkes af myndighederne således, at lukkeanordningen ved åbningen af pakningen ødelægges og ikke kan benyttes igen.

2. Kun myndighederne kan foretage en ny lukning. I tilfælde heraf gøres der ligeledes på den i artikel 10, stk. 1, nævnte etiket bemærkning om den nye lukning, om datoen herfor samt om den myndighed, der har foretaget den.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne foreskriver, at pakningerne til basislæggemateriale og certificeret læggemateriale

a) udvendig skal forsynes med en officiel etiket, der er i overensstemmelse med bilag III, og affattet på et af Fællesskabets officielle sprog; dens fastgørelse skal sikres ved den officielle lukkeanordning; etikettens farve er hvid for basislæggemateriale og blå for certificeret læggemateriale; i samhandelen mellem medlemsstaterne skal etiketten angive datoen for den officielle lukning;

b) indvendig skal indeholde en officiel meddelelse i samme farve som etiketten og med de angivelser, der er fastsat for denne etiket i bilag III.

2. Medlemsstaterne kan

a) foreskrive, at etiketten i alle tilfælde skal angive datoen for den officielle lukning;

b) tillade, at de angivelser, der er foreskrevet for etiketten, påtrykkes pakningen med sværte, der ikke kan udviskes til erstatning for den i stk. 1, litra b), fastsatte officielle meddelelse;

c) fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i stk. 1 for små pakninger.

Artikel 11

Medlemsstaterne kan fortsat foreskrive, at pakninger af indenlandsk eller indført basislæggemateriale eller certificeret læggemateriale, med henblik på afsætning heraf på deres område, forsynes med en leverandøretiket.

Artikel 12

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver kemisk behandling af basislæggemateriale eller af certificeret læggemateriale skal anføres enten på den officielle etiket eller på en leverandøretiket, samt uden på eller inden i pakningen.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at basislæggemateriale og certificeret læggemateriale, der er officielt godkendt, og hvis pakning er blevet mærket og lukket af myndighederne i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, kun undergives handelsrestriktioner, der er fastsat i dette direktiv, for så vidt angår deres karakteristiske egenskaber, undersøgelsesforanstaltningerne, mærkningen og lukningen.

2. Kommissionen tillader efter den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 19, at der for handelen med læggemateriale på en eller flere medlemsstaters samlede område eller dele heraf gennemføres strengere foranstaltninger end fastsat i bilag I mod bestemte vira, der ikke findes i disse egne, eller som forekommer særligt skadelige for kulturerne i disse egne. I tilfælde af overhængende fare for indførelse eller udbredelse af sådanne vira kan der træffes foranstaltninger af den pågældende medlemsstat allerede fra det tidspunkt, hvor den indgiver sin begæring, og indtil kommissionen har taget endelig stilling til begæringen.

3. Indtil en fælles sortsliste kan udarbejdes, hvilket skal ske senest 1. januar 1970, kan medlemsstaterne begrænse afsætningen af læggematerialet til sorter, der er opført på en national liste, som bygger på dyrknings- og brugsværdien for deres område. Betingelserne for opførelse på denne liste skal for de sorter, der hidrører fra andre medlemsstater, være de samme som for nationale sorter.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne kan helt eller delvist forbyde afsætningen af læggekartofler, der er høstet i en anden medlemsstat, hvis avlen af prøver, som officielt er udtaget af basislæggemateriale eller af certificeret læggemateriale, der er høstet i denne medlemsstat og dyrket på en eller flere fællesskabskontrolmarker, i løbet af tre på hinanden følgende år har afveget betydeligt fra de mindstekrav, der er fastsat i bilag I, punkt 1, litra c), punkt 2, litra c), samt punkterne 3 og 4.

2. De foranstaltninger, der er truffet under anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, ophæves, så snart det med tilstrækkelig sikkerhed godtgøres, at det i den pågældende medlemsstat høstede basislæggemateriale og certificerede læggemateriale for fremtiden vil opfylde de mindstekrav, der er nævnt i stk. 1.

3. Før de i stk. 1 forudsete foranstaltninger gennemføres, indhentes udtalelse fra den i artikel 19 nævnte Komité. En sådan udtalelse må ligeledes indhentes, når en medlemsstat afslår at ophæve en foranstaltning, der er truffet under anvendelse af stk. 1, skønt en sådan ophævelse synes nødvendig i henhold til stk. 2.

4. Kommissionen fastsætter, efter den i artikel 19 fastsatte fremgangsmåde, de bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af de sammenlignende undersøgelser. Læggemateriale, der er høstet i tredjelande, kan inddrages i de sammenlignende undersøgelser.

Artikel 15

1. Efter forslag fra Kommissionen bestemmer Rådet med kvalificeret flertal, at læggemateriale, der er høstet i et tredjeland, og som frembyder de samme garantier med hensyn til dets karakteristiske egenskaber, såvel som til de foranstaltninger, der træffes med henblik på undersøgelse, sikring af ægthed, mærkning og kontrol deraf, i så henseende har tilsvarende værdi som det basislæggemateriale eller certificerede læggemateriale, der er høstet inden for Fællesskabet, og som er i overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv.

2. Indtil Rådet i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 har afgivet udtalelse, kan medlemsstaterne selv foretage de i nævnte stykke omhandlede konstateringer. Adgangen hertil ophører 1. juli 1969.

Artikel 16

1. For at overvinde forbigående vanskeligheder ved den almindelige forsyning med basislæggemateriale eller med certificeret læggemateriale, der opstår i mindst én medlemsstat og ikke kan overvindes inden for Fællesskabet, bemyndiger Kommissionen efter den i artikel 19 fastsatte fremgangsmåde en eller flere

medlemsstater til for en af den bestemt periode, at give tilladelse til at bringe læggekartofler, der henhører under en kategori, som er underkastet mindre strenge krav, i handelen.

2. Den officielle etikets farve er mørkegul for denne kategori. Denne etiket angiver, at det drejer sig om læggemateriale af en kategori, der er underkastet mindre strenge krav.

Artikel 17

Dette direktiv gælder ikke for læggemateriale, hvorom der foreligger bevis for, at det er bestemt til udførsel til tredjelande.

Artikel 18

Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger med henblik på, at der i handelen kan foretages kontrol af læggematerialet, i det mindste ved stikprøver, for så vidt angår overholdelse af de i dette direktiv fastsatte betingelser.

Artikel 19

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden sagen for den stående Komité for frø- og plantemateriale henhørende under landbrug, havebrug og skovbrug, som er oprettet ved Rådets afgørelse af 14. juni 1966[1]) – i det følgende benævnt »Komiteen« – enten på formandens initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. I denne Komité tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af tolv stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks kan finde anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse, meddeler Kommissionen straks Rådet disse. I dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de vedtagne foranstaltninger i indtil en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist af en måned.

Artikel 20

Med forbehold af de tolerancer, der er fastsat i bilag I og II med hensyn til forekomsten af sygdomme, skadelige organismer og smittebærere heraf, berører dette direktiv ikke lovgivningen i de enkelte stater, der er begrundet i beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter eller beskyttelse af industriel eller kommerciel ejendomsret.

Artikel 21

Medlemsstaterne sætter senest 1. juli 1968 de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme artikel 13, stk. 1, og senest 1. juli 1969 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme de øvrige forskrifter i dette direktiv og i dets bilag. De underretter omgående Komissionen herom.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juni 1966.

På Rådets vegne

P. WERNER

Formand

[1]) Se side 2289/66 i dette nr. af EFT.

BILAG I

Mindstekrav for læggekartofler.

1. Basislæggemateriale skal opfylde følgende betingelser:
   a) Ved den officielle markinspektion må antallet af planter, der er angrebet af sortbensyge, ikke overstige 2%;
   b) i den direkte avl må antallet af ikke sortsægte planter ikke overstige 0,25% og antallet af planter af fremmede sorter ikke overstige 0,1%;
   c) i den direkte avl må antallet af planter, der viser symptomer på alvorlige eller lette viroser, ikke overstige 4%.

2. Certificeret læggemateriale skal opfylde følgende betingelser:
   a) Ved den officielle markinspektion må antallet af planter, der er angrebet af sortbensyge, ikke overstige 4%;
   b) i den direkte avl må antallet af ikke sortsægte planter ikke overstige 0,5%, og antallet af planter af fremmede sorter ikke overstige 0,2%;
   c) i den direkte avl må antallet af planter, der viser symptomer på alvorlige viroser, ikke overstige 10%. Der tages ikke hensyn til svag mosaiksyge, det vil sige, blotte misfarvninger uden misdannelser af bladene.
3. Ved bedømmelse af afkommet af en sort, som er kronisk angrebet af virose, tages der ikke hensyn til de lette symptomer, som fremkaldes af den pågældende virus.
4. De under punkt 1, litra c), punkt 2, litra c) og punkt 3 nævnte tolerancer gælder kun for viroser, som er fremkaldt af vira, der er udbredt i Europa.

BILAG II

Mindstekrav til kvaliteten af partier af læggekartofler.

Tolerancer for følgende urenheder, mangler og sygdomme hos læggekartofler:

1. Forekomst af jord og fremmede stoffer	2% af vægten
2. Våd forrådnelse og tør forrådnelse i det omfang, hvori dette ikke er frembragt af synchytrium endobioticum, corynebacterium sepedonicum eller pseodomonas solanacearum	1% af vægten
3. Ydre mangler (for eksempel: misdannede eller beskadigede knolde)	3% af vægten
4. Kartoffelskurv: knolde, der er angrebet på mere end $^1/_3$ af overfladen	5% af vægten
Totaltolerance for punkterne 2 til 4	6% af vægten

BILAG III

Etiket

A. *Foreskrevne angivelser*
   1. »Læggekartofler, der er godkendt efter Det europæiske økonomiske Fællesskabs regler«
   2. Godkendelsesmyndighed og medlemsstat
   3. Producentens identifikationsnummer eller partiets referencenummer
   4. Sort
   5. Avlsland
   6. Kategori og eventuel klasse
   7. Størrelse
   8. Angiven nettovægt
   9. Høstår

B. *Mindste dimensioner*
   110 mm×67 mm
